

os fra saadanne Mænd. Dette have vi virkelig en ikke ringe Erfaring for, idet der aarlig kommer til os Forslag af den Art. Derfor siger jeg, at det er et Fortrin, som vort Forslag har fremfor det, som det ærede Medlem nævnte, at vi betragtnem uden nogen Udgift for Staten og uden nogen videre Udgift for Embedsmanden sikke os, at denne virkelig er forfærget i det Diæblisk, da han træder af, saa at vi ikke behøve at give ham Raadepenge. Dermed skal jeg altsaa for Diæblisket lade det ærede Medlems Forslag, som han vilde have sat istedeffor vort, hvile, idet han jo ikke har stillet sit Forslag, og der altsaa ikke kan komme nogen praktisk Afgjørelse ud deraf.

Seg skal iøvrigt endnu, inden jeg gaaer ind paa de Paragrapher, Talen er om, og de dertil stillede Endringsforslag, gjøre det ærede Thing en Undskyldning for, at jeg, da jeg sidste Gang havde Ordet, glemt at omtale de sidste af de stillede Forslag. Det vil erindres, at de deels ere stillede til § 20, nemlig Forslagene under Nr. 23 og 24, og deels gaae ud paa at føie til Lovforslaget en Slutningsparagraph, hvad der omhandles i Forslagene under Nr. 25 og 26. Seg skal med Hensyn til det af to ærede Medlemmer af Udvalget stillede Forslag kun bemærke, at jeg for mit Vedkommende fuldstændig maa fastholde den Ansæelse, som jeg tillod mig at forfægte ved den Behandling, at det er upraktisk og uhenigtsmæssigt at ville lade Lønningslovens Bestemmelser være Genstand for Afgjørelse ved Domstolene. Seg troer, at saavel Embedsmændene selv som i Særdeleshed hele Forholdet mellem de overordnede og underordnede Styrende i Staten ere langt bedre tjente med, at de maa Pengespørgsmaal, som Talen er om, kunne finde deres Afgjørelse ad administrativt Vet. Seg kan derfor ikke tiltræde Forslaget under Nr. 23, hvormod jeg maa anbefale det af den høitærede Finansminister under Nr. 24 stillede Forslag, der afhjælper adskillige Ulemper ved Paragraphen, saaledes som den vedtoges sidst. Hvad Slutningsparagraphen angaaer, da forstaaer jeg meget godt den ærede Finansministers Motiver saaledes som han nu her taften har fremsat dem. Det er hans Mening, at den almindelige Lønningslov bør

udkomme samtidig med adskillige andre Lønningslove, som nu foreligge, og særlig har den ærede Minister fremdraget een af disse Love, som uregelmæssig er den, vi i Udvalget have taget sidst under Behandling, og som derfor ogsaa formodentlig vil være den, hvorover Betænkning sidst bliver afgiven, skøndt denne Betænkning iøvrigt er temmelig vidt fremmet. Udvalget har dog imidlertid ikke troet det rigtigt at binde den foreliggende Lov sammen med nogen enkelt af de andre bestemte Love; thi det er forekommet os, at man dog kunde tænke sig, at denne ene Lov alligevel blev den, som kom først, og som man først blev enig om, og saa vilde der ingen videre Mening være i det Forhold, der saaledes kom tilstede. Den ærede Finansministers Taale maa derfor aabenbart have været den, at en større Samling Lønningslove skulde gaae sammen med den foreliggende, men da det nu har vist sig, at denne Taale efter al Sandsynlighed ingen praktisk Betydning vil faae, idet hverken denne Lov eller nogen af de andre vil komme ud i denne Session, have vi troet det rigtigere at vælge en Form, som vi ansæe for mere correct, den nemlig, at fassætte en bestemt Tid for den foreliggende Lovs Strafftræden og saa til de andre Lønningslove at føie den Bestemmelse, at de træde i Kraft samtidig med denne. Derved er det forekommet os, at et correctere Forhold vilde indtræde, og skulde det ogsaa være, at den foreliggende Lov vedtages allerede i denne Session af begge Rigsdagens Afdelinger, saa vil det jo altid staae i Regjeringens Magt ikke at stadfæste den. Seg troer saaledes at kunne anbefale Udvalgets Forslag under Nr. 26 fremfor den ærede Ministers Forslag under Nr. 25. — Hvad det af et Mindretal i Udvalget under Nr. 22 stillede Forslag om Pensionsnedsettelse angaaer, da kan jeg i det Hele taget henholde mig til de Bemærkninger, som den ærede Finansminister har gjort dertil. Seg troer ikke, at det vil være paa nogen Maade rigtigt eller fremmende for Fleertallets Hensigt ved Behandlingen af denne Lov i det Hele, om man vilde indskyde en saadan særlig Pensionslov som den, der indeholdes i dette Forslag. Seg skal iøvrigt tillade mig at bemærke til det